

Sarracenia

Přátelství-společněvek přátelství Radek Kastner
[02.10.2008]
Aktualizováno [03.10.2008]

Sarracenia L. (1753) -
Pírlice

K rodu Sarracenia se řádádá 8 druhů, 15 poddruhů, forem a variet, ale i četně
přírodně- i uměle vyřlechtěně hybridy. Patří k řádu Pírlcovitých (Sarraceniaceae).

OBEZNÁMÉ INFORMACE

Rod Sarracenia pojmenoval francouzský botanik J. P. de Tournefort ke cti kanadského fyzika Dr. M. S. Sarrazina, který v řádímci jedné studie rostliny zkoumal a zaslal do Paříže. Jméno převzal roku 1753 Carl von Linné ve svém díle "Species Plantarum".

ROZÁŘENÍ

Rod Sarracenia má svou domovinu v severoamerických pobřežních regionech. Oblast rozšíření se rozprostírá podél východního pobřeží Kanady přes Floridu až do Texasu. Druh S. purpurea lze nalézt i na několika místech v Evropě, ale toto jsou dovezené, zplaněné rostliny. Pírlice upřednostňují otevřeně stanoviště, převažují bažiny, rašeliniště nebo mokřatníky na kyselých půdách, které obsahují jen velmi málo dusíku a fosforu.

CHARAKTERISTICKÉ RYBY

Všechny přátelství-zemní rostliny dosahují výšky od přibližně 10 cm až k délce přesahující jeden metr. Listy, které tvoří trubice, jsou svisle do výšky nebo lehce nakloněné u země a co se formy a barvy týká, velmi odlišné. Trubicovitě listy se směrem nahoru rozšiřují jako trychtíř a na svém konci nesou váleček nebo výškový poklop.

LAPACÍ MECHANISMUS

Na horním okraji stejně jako na vnitřní trubici se nachází nektar, který je lákáním hmyz, ten zde může uklouznout a spadne tak dovnitř trubice (je to tedy aktivně padací past). Hladký vnitřní povrch, ale i dolní směrově chlupatá bránice uniknuti kořisti. Trávení probíhá za pomoci bakteri a enzymů.

KVĚŠT

Á pirlice tvořímě- nĕjdherně, pĕmĕvislě kvĕty o prĕmĕru 3 - 8 cm, a to v nejřznĕjřch tvarech a barvĕch.

PĚŠTOVĀ•NĀ•

Vĕjchny druhy Āpirlic upĕdnostĕujĕ- plnĕ- oslunĕnĕ, dobĕmĕ vĕtranĕj stanovĕtĕ. Pĕstovĕnĕ- v chladnĕm sklenĕ-ku nebo ve volnĕm prostranstvĕ- je takĕ mořnĕ. Tento rod je velmi vhodnĕ k osĕzenĕ- domĕcĕ- ch raĕeliniĕ. Substrĕt, kterĕ by mĕl bĕt chudĕ na ĕiviny, by se mĕl sklĕdat ze smĕsi bĕlĕ- raĕeliny a pĕ- sku a stĕje udrĕovĕjnĕ vlhkĕ (pomocĕ- zaplavenĕ-). Pĕmĕs zimu vyĕadujĕ- vĕjchny druhy obdobĕ- klidu. Teploty by se proto mĕly pohybovat mezi 5 - 8 ĀC a substrĕt by mĕl bĕt bĕhem tĕto doby jen mĕrnĕ vlhkĕ. Nĕkterĕ druhy snĕjř- mrĕz aĕ k - 10 ĀC.

Dalĕ- odkazy:

- Krĕtkĕ ĕvod, popis a typy na pĕstovĕnĕ- tĕchto druhĕ se nachĕzĕ- na strĕnce Julie Rohlfingovĕ: <http://www.carnivoren.com/>

- Velmi zajĕ- mavĕ a uĕiteĕnĕ informace, jako napĕ. typy na pĕstovĕnĕ- , umĕ- stil na svĕ strĕjky Martin Reiner: <http://www.drosophyllum.com/>

Literatura:

Barthlott, W., Porembski, S., Seine, R., Theisen, I. (2004): Karnivoren - Biologie und Kultur Fleischfressender Pflanzen. Verlag Eugen Ulmer.

Braem, Dr. Guido (2002): Fleischfressende Pflanzen - Gattungen und Arten im Portrĕt. Augustus Verlag Mĕnchen.

D'Amato, P. (1998): The Savage Garden - Cultivating Carnivorous Plants.

Labat, J. J. (2003): Fleisch fressende Pflanzen - Auswĕhlen und Pflegen. Verlag Eugen Ulmer, Stuttgart.

Slack, A. (1979): Carnivorous Plants. Reed, London.

Ā Markus Welge | Poslednĕ- aktualizace: 17.09.2007

T: Josef Molnĕr

